

Lühike sisukokkuvõte.

Esimene vaatus mängib peenemas herrasklubis, mille hüüdsõnaks on „naised, naised üle kõige!“ Siiski aga võivad klubi liikmed ainult enamuse loaga ja vastastikusel vastutusel abiellu heita.

Lugu algab sellega, et klubi liige Peeter v. Ternitz, kaasklubilastele oma mõrsjana operetinäitlejanna Clo esitleb. Kõik on väiksest diivast valmistatud ja arvavad Peetri tundeid võivat mõista, ainult klubi esimees, krahv Anatol Velsberg, peab tarvilikuks mõrsja truudust enne veel proovile panna. Selleks luiskab ta talle ette, et Peeter vaene olevat, nagu kirukurott, ja ennäe! tagajärjeks ongi, et Clo peiule jalamaid selja pöörab. Varsti peale selle külastab krahv Anatoli, sealsamas klubis, preili Meedi von Birken-dorf. Ka sellel on oma peig — parun Aristid Steltzer — ja selle on ta kaasa toonud. Nende õnnetaevast tumestab üksainus pilv: Aristidi rikas tädi on lubanud poisile pulmakingiks miljon tshehi krõoni, ent ainult sel tingimisel, et ta abielluks lahutatud naisega. Nüüd on vaja Meedist võimalikult kiires korras lahutatud naine teha, ja selleks nad siia on tulnudki. Asja peab õiendama krahv Anatol nii, et Meediga abiellub, kuu aja pärast lahutub — kõike seda tänutäheks selle eest, et Meedi teda kord haiguse ajal õrnalt põetanud. Anatol hakkab nõusse ja vaatuse lõpul ongi poiss-meeste klubi president oma seltsimeeste suurimaks üllatuseks kihlatud peig-mees.

Teises vaatuses on noor abielupaar juba pulmareisil. Nad on peatunud peenes talispordi hotellis, kuid magavad kumbki eritoas, ja seaduslik mees peab sõnalausematalt pealt vaatama, kuidas majasõber Aristid üpris avalikult ta nooriku ümber lipitseb. See ei ole kerge, sest Meedi on vanale naistekütile meeldima hakanud, pealegi on tal piinlik mängida naisemeest, kellele kogu seltskonna nähes sarvi kasvatatakse. Muidugi on ka teised klubisõbrad samasse hotelli sattunud, eesotsas Peetriga, kelle Clo järele oma võrku meelitanud. Siin hakkab nüüd midagi avalikuks tulema, mis vaatajale senini saladuseks olnud: Meedi ei ole oma seaduslikule mehele üksikõikne. Ta katsub ta'ga intiimsemat vahekorda sobitada, arrangsheerib selleks omavahelise õhtusöögi ja juhib Aristidi tegevustungi mujale. Kuid kriitilisel silmapilgul taganeb Anatol: ta on ju sõna andnud, et oma abielu kuu elab naisega nagu õega. Et kiusatusest pääseda, sõidab ta ära.

Operetisaatus tahab, et temaga **kolmandas vaatuses** jälle kokku saame — kiirrongi magamisvagnis, mis Nizzasse sõidab. Samas vagnis sõidavad ka Aristid ja Clo — esimene selleks, et endale „minevikku“ luua (nii oli Meedi soovinud), teine selleks, et vähe vaheldust leida. Et pilt oleks täielik, satub samasse vagnisse ka Peeter. Ta arvab, et Aristid kõrvalkupees Meediga sõidab ja tal on Anatolist kahju. Lõpuks tuleb muidugi, ka Meedi nähtavale. Asi on nüüd täiesti selge: ta armastab Anatoli, on teda algusest peale armastanud; kombinatsioon Aristidi ja selle miljoniga oli ainult ettekääne ja abinõu, et Anatolile läheneda. Selle saladuse avaldab ta nüüd oma seaduslikule mehele ja siit peale kujuneb sõit neile kahele tõeliseks pulmareisiks, mille üksikasjad katab langev eesriie.